

János Detren saarna Järvenpään kirkossa su 24.8.2014
tulkkina Heli Alaja

Saarnateksti Luukas 4:23-30

"Niin hän sanoi heille: "Kaiketi aiotte sanoa minulle tämän sananlaskun: 'Parantaja, paranna itsesi'; 'tee täälläkin, kotikaupungissasi, niitä suuria tekoja, joita olemme kuulleet tapahtuneen Kapernaumissa'."

Ja hän sanoi: "Totisesti minä sanon teille: ei kukaan profeetta ole otollinen kotikaupungissaan. Minä sanon teille totuudessa: monta leskeä oli Eliaan aikana Israelissa, kun taivas oli suljettuna kolme vuotta ja kuusi kuukautta ja suuri nälkä tuli kaikkeen maahan, eikä Eliasta lähetetty kenenkään tykö heistä, vaan ainoastaan leskivaimon tykö Siidonin-maan Sareptaan.

Ja monta pitalista miestä oli Israelissa profeetta Elisan aikana, eikä kukaan heistä tullut puhdistetuksi, vaan ainoastaan Naiman, syyrialainen."

Tämän kuullessaan kaikki, jotka olivat synagoogassa, tulivat kiukkua täyteen ja nousivat ja ajoivat hänet ulos kaupungista ja veivät hänet sen vuoren jyrkänteelle asti, jolle heidän kaupunkinsa oli rakennettu, syöstäkseen hänet alas.

Mutta hän lähti pois käyden heidän keskitsensä."

Vanhan Testamentin teksti (lainataan saarnassa).

Jer. 6: 16-19

Näin sanoo Herra: - Pysähtykää ja katsokaa, minne olette menossa, ottakaa oppia menneistä ajoista! Valitkaa oikea tie ja kulkekaa sitä, niin löydätte rauhan. Näin sanoin, mutta te vastasitte: "Emme kulje!"

Minä asetin teidän turvaksenne myös vartiomiehiä ja sanoin teille:

Kuunnelkaa torven ääntä! Mutta te vastasitte: "Emme kuuntele!"

"Kuulkaa nyt, kansat! Te kaikki, jotka olette koolla, pankaa merkille, mitä nyt tapahtuu. Kuule, maa! Minä tuon onnettomuuden tälle kansalle - se on seuraus sen omista pahoista ajatuksista. Se ei ole totellut minun sanojani, ja lakini se on hylännyt."

Kristillinen seurakunta! Sisaret ja veljet Kristuksessa Jeesuksessa!

Apostoli Paavali kirjoittaa Roomalaiskirjeessään." Katso kuinka Jumala on sekä lempeä että ankara. Langenneita kohtaan hän on ankara, sinua kohtaan lempeä, jos pysyt kiinni hänen hyvydessään."

Vanhan Testamentin lukukappaleessa Profeetta Jeremia osoittaa, miten uppiniskaisia lapsia hänen aikalaisensa olivat, asettuessaan itsepintaisesti vastustamaan Jumalan kehotuksia. Mitä tahansa Taivaallinen Isä pyysi heiltä, he vastasivat aina – ei. Herra neuvoi: "Pysähtykää ja katsokaa, minne olette menossa. Valitkaa oikea tie ja kulkekaa sitä, niin te löydätte rauhan. "Kansa

vastasi: ”Emme tahdo kulkea sitä tietä!” Herra asetti heidän tuekseen vartijoita ja kehotti kuuntelemaan torven ääntä, mutta kansa vastasi: ”Emme kuuntele! Tämä uppiniskaisuus oli syynä kansan tuhoon. Tällainen kielteinen asenne voi olla tänä päivänäkin syy ihmiskunnan rappeutumiseen.

Tänä sunnuntaina kristityt viettävät perinteisesti Jerusalemin muistopäivää. Muistelemme kaupungin hävitystä v 70. Se, mitä Jerusalemlle tapahtui, on meille kaikille varottava esimerkki. Kaikki on tuhoon tuomittu – pyhimmät paikat, joissa sanaa kylvetään – jos ihmiset vastaavat sanomalla ei Jumalalle. Ratkaisevaa on usko. Onko sinulla rohkeutta, viisautta ja luottamusta niin, että tietoisesti suostut seuraamaan Jeesusta? Sitoutuminen häneen on ratkaiseva askel. Silloin sanomme kyllä Jumalalle. Ylpeällä ei-asenteella ei rakennu Jumalan valtakunta, ei uskomme eikä elämämme.

Evankeliumi asettaa eteemme Nasaretin pikkukaupungin, jossa Jeesus kasvoi. Evankelista kertoo meille tapahtuman synagoogassa. Siinäkin on kysymys ei-asenteesta nousevasta probleemista. Jeesus ei voi olla Messias, sillä hänhän on keskuudessamme elävän Joosefin poika! Hän ei ole sopiva profetoimaan. Hän ei voi sanoa, että hänessä on Jumalan Henki. Hän ei voi väittää olevansa Jumalan Voideltu, joka julistaa köyhille evankeliumia, vangeille vapautusta ja sokeille näkönsä saamista.

Nasaretin synagoogan kuulijoiden olisi pitänyt puhjeta ilohuutoihin, mutta sen sijaan hekin hylkäsivät Jeesuksen kuten aikaisemmat sukupolvet. Jeesusta pidettiin kyllä poikkeuksellisena parantajana, mutta se, mitä hän julisti, oli kuulijoiden mielestä pötypuhetta. Tämän tietäen Jeesus siteerasi tunnettua sananpartta: ”Lääkäri, paranna itsesi!” Uskon tuhoaa ennakkoluulo, joka valtaa ihmisen.

Nasaretilaiset antoivat liian pienen tilan Jeesukselle heidän elämässään. Jeesus oli heille Joosefin poika ja parantaja ja ihmeiden tekijä. Ehkä he vielä ajattelivat, että hänellä oli Jumalan Henki, mutta se, että hän olisi Vapahtaja ja Jumalan Voideltu, oli jo liikaa. Nasaretilaiset kyllä kunnioittivat häntä, mutta eivät olleet valmiita antamaan hänelle elämänsä. Jeesus oli kuitenkin jotain paljon enemmän. Tässä on meillekin ajateltavaa!

Jeesus ei parantanut kaikkia kohtaamiaan sairaita. Hän ei parantanut kaikki pitaalisia eikä herättänyt kuolleista kaikkia tapaamiaan vainajia. Ihmeet olivat aina osoitus Jumalan suuruudesta. Jeesus mainitsee esimerkkinä Eliaan, joka lähetettiin monien leskien joukosta juuri sareptalaisen lesken luo. Profeetta Elisan aikana oli paljon pitaalisia Israelissa, mutta vain syyrialainen – ei juutalainen – parantui. Nämäkin ihmeet olivat merkkejä Jumalan voimasta. Niiden tarkoitus oli kehottaa ihmisiä parannuksen tekoon ja Jumalan

rakkauden vastaanottamiseen. Nasaretilaiset elivät poikkeuksellisia, historiallisia hetkiä mutta Kristuksen rauhan sijaan heidän sydämensä täytti kateus ja viha. Nasaretissa kadehdittiin kapernaumilaisia. He olisivat halunneet, että Jeesus olisi tehnyt heidänkin kaupungissaan joitakin ihmetekoja kuten Kapernaumissa. Mutta me sen sijaan kadehdimme nasaretilaisia. Kunpa vain olisimme olleet silloin Nasaretin synagoogassa ja olisimme nähneet silmästä silmään Jeesuksen ja kuulleet hänen puheensa.

Nasaretilaiset, sen sijaan, että olisivat astuneet Jeesuksen taakse, hänen puolelleen, asettuivatkin hänen eteensä, häntä vastaan. he tarttuivat häneen kiinni, ajoivat hänet ulos kaupungista ja aikoivat syöstä hänet alas kalliolta. Jeesuksen piti kyllä kuolla, mutta ei Nasaretissa, ei kalliolta alas työnnettynä, vaan ristiinnaulittuna.

Jeesuksen kohtaloa ei määrännyt nasaretilaisten raivo, vaan Jumalan rakkauden- myös nasaretilaisiin kohdistuva suunnitelma. Tapahtuma saa yllättävän lopun. Jeesus seisoj siinä kielekkeen reunalla nasaretilaisten keskellä ja poistuu majesteetillisesti kävellen heidän keskeltään kenenkään estämättä.

Tässä nyt olemme me, tämän ajan kristitty sukupolvi, Suomessa järvenpääläiset ja Unkarista tulleet väkiläiset. Kanssamme on Kristus, joka on sama eilen, tänään ja ikuisesti. Jeesus on läsnä kaupungeissamme, kodeissamme ja kirkoissamme. Jumalan sana ja saarna puhuu Jeesuksesta. Hänen läsnäolostaan kertovat kirkkomme ja seurakuntamme. Usko ei kuitenkaan synny automaattisesti.

Meidän kaikkien täytyy päättää suhteestamme Jeesukseen. On niitä, jotka sanovat ei, emme tahdo. on niitä, jotka sallivat Jeesuksen tulla heidän elämäänsä vain silloin, kun heillä on sairautta, huolia ja rauhattomuutta. Mutta vasta silloin olemme Jumalan sanan mukaan viisaita, kun avaamme Jeesuksen eteen koko elämämme. Jeesus tarjoaa vastauksia elämämme kysymyksiin. Jeesuksessa on vastaus Jeremian profetiaankin: ”Pysähtykää ja katsokaa minne olette menossa. Valitkaa oikea tie ja kulkekaa sitä, niin löydätte rauhan” – sanoi profeetta aikanaan. Jeesus sanoo: ” Minä olen tie totuus ja elämä.” Jeesus on tiet, paras tie. Hän kutsuu: ”Tulkaa minun luokseni kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä anna teille levon.” Jeesus antaa levon sieluillemme.

Jeremian aikalaiset sanoivat: ”Emme tahdo! Emme kuuntele!”

Nasaretilaisetkin toimivat samoin. Heidän aikansa meni ohi. Me olemme tänään elävä sukupolvi. Meillä on vielä mahdollisuus, heillä on toivoa. Käytä aikasi oikein, älä hukkaa elämäsi! Rakenna elämäsi Jeesuksen varaan. Ota oppia entisistä joista. Sinun on päätettävä suhteestasi Jeesukseen. Se on

elämäsi ja elämämme tärkein ja iankaikkiseen elämään vaikuttava päätös.
Aamen